

ŽE PA
O
RIBIČIJI
str. 3

KRES-
KRSTNIK
str. 3

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM
Monošter, 29. junija 1995 • Leto V, št. 13

MISTER BAVBAV

MILIJONČKI V ŽEPIH SOCIALISTIČNIH KAPISTALISTOV

V 50-ih letih je strašil po Madžarski neki majhen možakar, ki je bil popolnoma plešast in takorekoč ni imel vratu. Bil je strah in trepet. Ta majhen možiček pa ni bil nihče drug kot sam veliki Vodja, Mátyás Rákosi. Pravijo, da je bil najboljši Stalinov učenec. Ta človek in njegov režim je izmozgal ljudi na Madžarskem do skrajnosti. Bili so to hudi stalinistični časi z vsemi značilnostmi totalitarnega sistema. Koncentracijska taborišča, politični uboji, zapori, Služba državne varnosti, metode psihološkega zastraševanja itd.

Kmet se je najbolj bal gospodarskega dela diktature. Prvič, ker je bilo resno ogroženo samo njegovo bivanje na tej zemlji, drugič, ker so vse ostale oblike zastraševanja logično sledile iz te ekonomske "neposlušnosti".

Na Madžarskem je danes demokracija. Vsaj v primerjavi s tistim, kar je bilo poprej. V političnem smislu vsekakor. Torej kar se tiče svobode govora, vesti, združevanja, normalnih volitev, različnih strank, ni tujih čet na našem ozemlju itd. Seveda stvari še niso na nivoju, ki smo ga vajeni v razvitih zahodnih demokracijah z večstoletnimi tradicijami. Ampak to je normalno pri neki stvari, ki nastaja z razvojem.

Vse prav in lepo, bi torej lahko rekli. Če ne bi nastajalo nekaj, rečejo ljudje, čemur smo prej rekli v zvezi s rákosizmom: gospodarski del diktature. Ni nujno namreč, da pridejo "ustrezni

organi" in ti "pometejo pod strešje". Gospodarsko lahko streš ljudi tudi na drugačen, bolj prefinjen način. Napr. z davki, s podražitvami in odpravo sociale.

Večina normalnih ljudi se zaveda, da je državo na gospodarskem področju pač treba omejiti. To se pravi, potrebno je lastninjenje. Žal ima ta pojav tudi izredno veliko slabih posledic: razprodaja skupnega premoženja, korupcija in kriminal v zvezi s tem itd.

Večina normalnih ljudi se tudi zaveda, da je pač pred nami namesto planskega gospodarstva tržna ekonomija.

Večina normalnih ljudi se prav tako zaveda, da tudi sociala ne bo več tisto, kar je bila v lepih starih časih. Celo v bogatih zahodnih državah se ruši njihov sistem blaginje.

Ljudje vse to razumejo. Točno vejo, da živimo v hudih gospodarskih časih.

Moti pa jih, da se spet razvija nek svet z dvojno moralo. Vsaj v odnosu oblast in občani. Vi ne smete nič, ker ste vi podložniki, mi smemo vse, ker smo mi na oblasti.

Ko so bili predstavniki sedanjih dveh vladnih strank v opoziciji, so nenehno kritizirali takratno vlado, da je socialno ignorantska, politično arogantna, gospodarsko pristranska z ljudmi, lojalnimi do nje, strokovno nesposobna itd. In da bodo oni - če bodo prišli na oblast - vse to odpravili. Tudi take nepravilnosti, da nekateri vodilni ljudje odhajajo s svojih položajev z milijonskimi odpravninami, kljub temu da je njihovo podjetje ali ustanova, ki jo zapuščajo, v

krahu.

Že precej časa buri duhove novica, da so sedanjemu ministru za finance nakazali 16 milijonov forintov odškodnine pri Budapest Bank, njegovem prejšnjem delovnem mestu. Rečeno je bilo, da pri socialistih takih visokih odškodnin ne bo. Lajosú Banka, ampak je prostovoljno odšel za ministra. Odpravnina pa pripada delavcu le tedaj, ko na delovnem mestu dobi odpoved. BB je do sedaj bila v glavnem državna ustanova in biti minister je ravno tako državna funkcija. Država nagraduje nekoga, ker gre iz ene njene službe na drugo njeno funkcijo. To pa je denar davkoplachevalcev. Finančni minister je danes tisti bavbav na Madžarskem, ki nekoliko - vsaj v gospodarskem po-

gledu - spominja na enakega bavbava v petdesetih letih. Le da je tisti bavbav bil plešast, ta pa ima ogromne brke in očala. Ta brkač - minister socialistov - je praktično popolnoma odpravil socialne pridobitve ljudi: od zdravstva, šolstva, vzgoje otrok, dopustov, pa do upokojencev, ki jih prav tako želi obdavčiti. Ta človek, ki stalno govori, da ne more in ne sme biti izjem, da mora vsakdo prispevati h gospodarski stabilizaciji, ima samega sebe za edino izjemo. Baha se naokoli, da to njemu gre, celo še več, in nikogar nič ne briga, kaj bo s tem denarjem. Njegovo bivšo banko je pa morala država sanirati z 12 milijardami. Kakšen lep prototip socialističnega kapitalista. Sicer pa da on ne potrebuje vlade, ampak vlada njega in nasploh boliga...

Sicer pa naj ljudje nič ne nergajo zavoljo letošnjih restriktivnih ukrepov, ker naslednje bo še hujše in nasploh, mi to počnemo tako strokovno, da bi se od nas lahko učila marsikatera razvita zahodna država...

Ojoj. Tudi veliki plešasti vodja v petdesetih letih je vse najboljše vedel. Zlasti to, kako je treba ljudi gospodarsko izmozgati.

Za gospodarsko rast pa bi bil potreben neki drug mozeg, ne le arogantsko restriktivni.

TUDI S SODELOVANJEM VZPON GOSPODARSTVA V ŽELEZNI ŽUPANIJI

Za tiste z nekoliko boljšim (daljšim) spominom tale predinformacija: prvi politični stiki med Pomurjem in mejnimi Železnimi ter Zalsko županijo so se v sedemdesetih letih začeli s sodelovanjem med poslanci. Za sodelovanje so se pred nedavnim dogovorili tudi sedanji poslanci iz dela Madžarske in Pomurja, in sicer na pogovoru v Sombotelu, ko so razpravljali zlasti o prometnih povezavah med Madžarsko in Slovenijo. Tedaj so se tudi dogovorili, da se jim bo na naslednjem pogovoru pridružil tudi predsednik Državnega zbora slovenskega parlamenta Jožef Školč. Dogovor so uresničili v petek, 16. junija, ko je imela slovenska parlamentarna delegacija pogovore v Sombotelu s svojimi madžarskimi kolegicami in kolegi.

Gostitelj, predsednik skupščine Železne županije dr. Gyula Pusztai, je postavil na prvo mesto pomen gospodarskega

sodelovanja med županijo, Pomurjem in tudi avstrijsko Gradiščansko. Posredoval je podatke o ugodnih gospodarskih gibanjih v županiji, po-

datke, ki kažejo na uspešen vzpon gospodarstva. To pa naj bi bila dobra osnova za gospodarske stike in sodelovanje, zlasti pa za pritegnitev tujega kapitala.

Železna županija in županija Győr-Moson-Sopron imajo skupaj z avstrijsko Gradiščansko re-

gionalni svet za razvoj. V ta svet, tako dr. Pusztai, bi lahko vključili tudi Pomurje oziroma severovzhodni del Slovenije, in še Zalsko županijo (njen predsednik

László Varga je minuli teden obiskal območno Gospodarsko zbornico za Pomurje, kjer se je pogovarjal o sodelovanju s Slovenijo).

V nastajajoč industrijski park v Monostru bo Železna županija pritegnila k domačemu se kapital iz

Slovenije in Avstrije, pa tudi iz programa PHARE, kjer ima Madžarska več izkušenj kot Slovenija.

Predsednik državnega zbora Jožef Školč pa je poudaril, da izhajajo dobri regionalni stiki iz dobrih meddržavnih; za njihovo krepitev pa si bosta prizadevala oba parlamenta. Po njegovem mnenju so sedaj zelo pomembni dogovori o prometnih povezavah in o novih mejnih prehodih, kajti če bi že imeli te povezave in več prehodov, tudi tako velikih težav na meji ne bi bilo (pogovor je bil med blokado, ki so jo zaradi predolge čakalne dobe na mejnem prehodu Dolga vas-Redics postavili jezni vozniki kamionov). Zavzel se je tudi za vključevanje v evropske integracije in povezave, denimo v EFTO, CEFTO, program PHARE, programe o varnosti in druge.

Iz razprave je tehtna misel Ferija Horvata, da morajo dobiti gospodarski stiki tudi dolgoročni značaj

sodelovanja, več mora biti skupnih naložb; še več dogovarjanj na področju turizma, v skupnosti Alpe Jadran, pri razvoju Luke Koper in na drugih področjih.

Del pozornosti je bil namenjen tudi obravnavi manjšinskih vprašanj. Poslanec Ciril Pucko je poudaril, da je slovenski parlament lahko ponosen na sprejeti zakon o narodnih skupnostih, čeprav je res, da je eno zakon, drugo pa življenje. Uspešen gospodarski razvoj ob meji pa je zelo pomemben tudi za obe manjšini, za porabske Slovence in prekmurske Madžare, kajti obe živita na gospodarsko manj razvitem ozemlju ob meji.

Na pogovoru v Monostru se je slovenska parlamentarna delegacija seznanila tudi s problemi porabskih Slovencev. O tem je govoril predsednik Zveze Slovencev Jože Hrnčok.

eR

UČENJE IN POUČEVANJE JEZIKOV V DVOJEZIČNIH OKOLJIH

Pod tem naslovom je od 4. do 9. junija potekala v Portorožu v Sloveniji mednarodna delavnica (Workshop 5B), na kateri so se udeleženci iz 26-ih evropskih držav spoznavali z načini, metodami, možnostmi poučevanja ter učenja manjšinskih jezikov v dvojezičnih in večjezičnih okoljih, pa tudi z zgodnjim učenjem tujih jezikov in sociolingvističnim kontekstom dvojezičnosti. Organizatorji posvetovanja so bili: Svet Evrope, Ministrstvo RS za šolstvo in sport, Inštitut za narodnostna vprašanja v Ljubljani in Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani.

Udeležence so najprej pozdravili in spregovorili o pomenu takih posvetovanj za ohranjanje in razvoj manjšinskih jezikov mag. Lucija Čok s Pedagoške fakultete v Kopru, dr. Pavel Zgaga,

državni sekretar pri slovenskem šolskem ministrstvu in dr. John L.M. Trim, vodja projekta Moderni/živi jeziki pri Svetu Evrope.

Glavni del posvetovanja so bile ti. delavnice. Udeleženci smo se razdelili v 3 osnovne skupine, ki so obravnavale naslednje teme: izobraževanje učiteljev, metode pouka jezika ter sociolingvistični vidik dvojezičnosti. Izredno zanimive so bile video predstavitve pouka manjšinskih jezikov v različnih državah, predvsem udeleženci iz vzhodnoevropskih držav pa so predstavljali zgodnje učenje tujih jezikov, največ angleščine in francoščine, v svojih izobraževalnih ustanovah. Imeli smo občutek, da ima v teh državah ta pouk celo prednost pred poukom materniščine, kar seveda ni preveč spodbudno.

Skupna ugotovitev udeležencev je bila, da si je pri manjšinskih skupnostih v narodnostno mešanih okoljih

potrebno prizadevati za izobraževanje v maternem jeziku, kajti le-to je lahko pogoj za ohranjanje manjšinskega jezika in s tem narodnostne identitete. Različne manjšinske skupnosti si za ohranjanje svojega jezika prizadevajo na različne načine: z lastno zavestjo o pripadnosti manjšinski skupnosti, pa tudi z večjo ali manjšo naklonjenostjo države, v kateri živi manjšinska skupnost. Slovenci v Italiji, Avstriji in na Madžarskem vsekakor v tem kontekstu sodijo med bolj ogrožene manjšinske skupnosti; ob agresivnem pohodu zahodnega kapitala na vzhod, s tem pa tudi angleščine in francoščine kot jezikov komunikacije v teh okoljih, se je koroški udeleženec g. Thomas Ogris upravičeno spraševal: "Koliko bo še vrednost slovanskih jezikov v bodoči združeni Evropi, bomo morda prišli do stopnje, ko bodo le-te proučevali samo

še na filoloških inštitutih?"

Probleme v zvezi z ohranjanjem manjšinskega jezika na Češkem je predstavila pripadnica poljske manjšinske skupnosti; avtorica tega zapisa pa sem spregovorila o izobraževanju v porabskih narodnostnih šolah; priznati moram, da so porabski Slovenci glede prisotnosti manjšinskega jezika v narodnostnih šolah nekje na repu evropske lestvice. Se vam ne zdi, da bi bilo potrebno končno kaj spremeniti? A pobuda mora priti od vas...

In še zanimiva ugotovitev slovaške udeleženke, ki je dejala nekako takole: "Pri nas na Slovaškem pa ni bistvenih problemov; imamo večjezična območja, na primer naselja, v katerih živijo Slovaki, Madžari in Cigani skupaj; ni čutiti nobenih trenj, vsi govorijo slovaško."

Republika Slovenija je kot država gostiteljica obširno predstavila svoja dva modela izobraževanja v narodnostno

mešanih okoljih; sistem dvojezičnega izobraževanja na slovensko-madžarskem narodnostno mešanem območju v Prekmurju ter sistem šol s slovenskim učnim jezikom in italijanščino kot jezikom okolja in šol z italijanskim učnim jezikom in slovensščino kot jezikom okolja za pripadnike italijanske narodnosti na Obali. Ponovno smo se lahko prepričali, da tako vzorno urejenega izobraževanja pripadnikov narodnosti ne pozna nobena evropska država; praktični prikaz pa smo spremljali v osnovnih šolah od Kopra do Lucije. Posvetovanje pa je imelo tudi številne spremljevalne dejavnosti, na katerih se je udeležencem predstavila mlada država Slovenija kot zanimiva, razvita, urejena in varna država.

Hvala organizatorjem za nova spoznanja in prijetno druženje in Portorožu!

Valerija Perger

INDA SVEJTA

KRES-KRSTNIK

"Oča so mi pripovedjali, da za nikda, gda so mladi bili, so na KRESNO NAUČ kresóve nalagali. Tam so vküper prišli podje pa dekle, pa so tam plesali pa spejali, pa so té mogli prej k ognja skakati. Dekle pa podje. Steroga plamén nej zgrabo, se nej zéžgo na plaméni, tisti se éške tisto leto oženo, une so se pa omauzile. S tem so té častili tisto nauč, ka se té OBRNE DEN, ka té LETO GRATA.

OGENJ, ki so ga nalagali na kresno noč. Kresove so kurili vsi narodi v Evropi, in sicer po hribih in gorah, da bi bili bliže soncu. Vsi so verovali v očiščevalno moč ognja. Fantje in dekleta so skakali čez ogenj, so prepevali, plesali ob njem. Pozneje so s skokom čez ogenj vedeževali o skorajšnji poroki tudi po vsem Slovenskem.

O kresu je vplivalo sonce tudi na rastline. Predvsem na PRAPROT, ki je čarovno zelišče po vsej Evropi.

ZA KRSTNIKA. Rojstni dan sv. Janeza Krstnika sovpada s poganskim kresnim dnem in je blizu astronomskega začetka poletja. Pogani so imeli za svojega boga zemeljsko Sonce, ki ga je krščanstvo zamenjalo na duhovno sonce, na Kristusa.

Na Slovenskem so že v 8. in 9. stoletju posvečevali krstne kapele sv. Janezu Krstniku. V vseh slovenskih škofijah ima za sv. Miklavžem največ slovenskih cerkva za patrona sv. Janeza Krstnika.

Madžari so od 12. stoletja naprej postavljali kapele in cerkve v čast sv. Janezu Krstniku ob obmejnih obrambnih pasovih (gyepü). In sicer pod vplivom Svetega pisma, kjer sv. Janez Krstnik pripravlja pot Jezusu v puščavi: "Pripravite pot Gospodovo, izravnajte njegove steze!" (Mt 3, 3)

Svetemu Janezu Krstniku je posvečena tudi cerkev na Gornjem Seniku, ki je bila večkrat obnovljena. Po nekem arhivskem podatku naj bi stala tu kapela že v 13. stoletju. Krajeno ime "János-hegy, Jankeberg" in omemba kraja "Iwanfalua" v listini iz l. 1387 za tisti predel Gornjega Senika, ki ga imenujejo ljudje "Melekno Vrčje" - je tudi ohranilo spomin na srednjeveški izvor zaščitnika kapele in pozneje cerkve v tem kraju. Da ne govorimo o proščenju, ki ga imajo v vasi vsako leto 24. junija.

Marija Kozar

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo 1. julija 1995

PISMO IZ SOBOTE

ŽE PA O RIBIČIJI

Tak, kak se tou leto pri nas lovijo ribe, kaj takšoga ške nej bilou. Vsikši, no, skoro vsikši je že ribič. Eto san šou do edne vode, ka mo malo loviu ribe, pa san kcu j nej mogo, telko ribičof se je ta kcu j spravilo. Zmejs so bili takši tö, ka so éške fčera nej znali o ribičiji praviti čista nika dobroga. Odišo san do druge vode, tan pa jih pa telko bilou, ka so eden drugomi odili gor po rbt. Nika, šou san v bauto, tan küpo friške ribe pa jih odneso domou. Bile so tou lejpe velke ribe. In tü vidite, san zgrejšo, ka bole ne bi mogo. Najprle je bilou naroube tou, ka san pravo, ka san ribe zgrabo. Drugo pa je bilou naroube tou, ka so se tej ribe fajst povidle mojoj tašči Regini, trno čedni ženski. S ten se je začala moja muka.

Tak se je moja tašča Regina, trno čedna ženska, odloučila, ka de una tö ribe lovila. Nikšo pregučavanje je nej pomagalo. Mogo san iti z njouf v bauto pa te tan za njou vönajti najboukšo šker. Cejli den san ponüco tan v bauti, of bautaš pa je od nevoule sejri grato. Če je kakši ribiči bot meu lejpe rinčice, te je pa nej bila farba takša, kak bi una škela. Če se njoj je farba bota vidla, te njoj je pa biu prežmeten pa tak dale, pa tak naprej.

Da sva vse tou domou prnesla, te san jo mogo fčiti, kak se trneki vežejo. Prste san že meu vse sprepikane, gda je tan idnouk opounouči li zvezjala eden trnek. Te mi je pa ške pravla, že tak zmantranomi in zaspanomi, ka va šla éške prva kak de svetlo, na ribičiji.

Od nevoule san te nej mogo zaspati, gda san pa končno zaspo, me je že gor gonila moja tašča Regina, trno čedna ženska. Odpelala sva se ta do edne vode in ka je bilou ške tak rano, je tan nej bilou ške žive düše. Fkü p san njoj naštimo bot pa vse kak trbej in je zamajnola. Ka mislite, ka se je zgoudilo? Plezati san mogo na drejvo, ka san doj odhako trnek. Zamajnola je drugič. Te san pa mogo pou vöre odmotavati, ka je vse fküp zmotala. Te gda je že biu rejden den in je kouli bilou že puno rijbičof, te njoj je prvič gratalo, ka je vse bilou tak kak trbej. Nej je minola edna minuta, ka se zača zderati: Riba, riba, riiiiibaaa!

Tak se je drla, ka so vsi ftiči enjali spejvati, njeni bot pa se je vogibo, voda pa se je penila. Rejsan, zahaklala je velko ribo, ka smo vsi samo zijali. Te gda jo je na süjo potegnola in smo jo vidli, ka je moja tašča Regina, trno čedna ženska, zgrabila, te smo spakejrali vsakši svoj bot in enjali ribiti. Una je ške zgrabila eno tri takše in te sva šla domou. Ge san zgübo vse pajdaše ribiče, zato, ka ženske vodin ta k vodej. Moja tašča Regina pa je zdaj vsikši den pri vodej in ribe lovi, čistak sama. Gda pride una, te drugi odidejo. Pravi, ka njoj je tak faj n, ka lipou sama uživle v naturi.

MIKI

Tau so tö oča pripovedávali, ka na tau krésno nauč PRAPROT vöpožené bombrike, pa vöocvaté, pa sémen pisti tö. Tau se vse eno nauč zgodí. Pa éške na tisto nauč so gučali, ka so živali v štali nad seuv gučale. Tau niškenej poslušó, ka nej razmo." (Gorenji Sinik, 1979)

Astronomski začetek poletja je 21. junij, vendar med ljudstvom velja za najdaljši dan ("da se dón obrné") v letu 24. junij. Od tu naprej je bil dan vedno krajši, zaradi tega se je nekoč človek bal tega, da sonce dokončno izgine. Misli je, da s čaranjem, z magičnimi sredstvi lahko ohrani soncu moč. Takšno magično sredstvo je bil

OD SLOVENIJE..

DOBRI TURISTIČNI DOSEŽKI

V prvi tretjini letošnjega leta je Slovenija zabeležila relativno dobre turistične dosežke, še zlati v primerjavi z letom poprej. Samozadovoljstvo kazi le padec domačih gostov za dva odstotka. Če pa primerjamo podatke iz leta 1990, ugotovimo, da je za 12 odstotkov več domačih nočitev, medtem ko se obisk gostov iz tujine počasi in vztrajno približuje dosežkom iz leta 1990.

PREDSTAVITEV GOSPODARSTVA NA POLJSKEM

Na mednarodnem sejmu v poljskem Poznaniu, ki se ga je udeležilo skoraj 2.800 razstavljačev iz 27 držav, se je predstavilo tudi slovensko gospodarstvo. Ob tej priložnosti sta slovenski minister za ekonomske odnose in razvoj Janko Deželak in njegov poljski kolega Jacek Buchacz parafirala sporazum o vzpostavitvi cone proste trgovine med Slovenijo in Poljsko.

DRNOVŠEK V ARGENTINI

Predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek se je mudil na tridnevnom obisku v Argentini. Prvi uradni obisk na najvišji ravni je prinesel za slovensko-argentinske odnose pomemben premik, saj se je slovenska delegacija v domovino vrnila s kopico obetavnih dogovorov. Konec letošnjega leta naj bi argentinski predsednik Menem obiskal Slovenijo, do takrat pa bo Argentina v Ljubljani odprla tudi trgovinsko predstavništvo.

PRVI KORAK K EU

Dr. Benjamin Lukman za Slovenijo in Sege Abou za Evropo komisijo sta pred dnevi v Bruslju parafirala evropski sporazum o pridruženem članstvu Slovenije k Evropski uniji. Tako je končan prvi korak v slovenskem vključevanju v to evropsko integracijo.

Jajjaa?!?

Vej pa don nej?!?

Pokapanje z žerjavom (daru). V Egipti je mrau en človek (45), šteri je emo beteg, ki se zove elefantiaza, tau pomeni, ka je strašno tučen būu. Vago je 450 kilogramov. Iz spitau ga je na cintor pripelo 20 fajbekarov z enim žerjavom. - Pri nas, v Porabji, gda stoj mrgé pa majo torbino, tisti nej cuj valon vsigder pitajo: ali je pokojni kaj kusto kaužo emo? Ali ste kaj fejest pili pa geli na torbini? - *Baugdragi je té siromak v Egipti kaj kusto kaužo emo? Ali pa samo kusto tejšo? Ovak pa naj počiva vu méri.*

Kukuk. Geoff Voods (52) živé v Angliji pa má

en bar. Nej tak dugo je malo tálégo na posteli, pa si je vó na sto djau eno svojo, nej pravo, glažonjasto okau. Njgvi pes pa je tam nika kauli odo, pa go je - mislo je, ka je kakša špila - požro. Zdjaj pa siromački gazda vsigder psa skrb má, gda vóčricne njgvo drago okau (960 dolarov). - *Zdjaj te eno gazdino okau nutri na psa rit gleda, gda njgvo drugo okau vó na psa rit pogledne?*

Stvári. V Englandi pa druge stvári tó velko čest majo, nej samo psauvge. Kraliči Charlesi so nalekli eno mūšino past z britvami, štera bi ma včasik prste dojvrezala, če bi se je dotekno. Past so ma nalekli lidgé, šteri pazijo na pravice, štere stvári majo. Čemerni so bili na svojoga prestolonaslednika (trónörökös), ka je svojim mlajšam pokazo, kak je trbej loviti lisice,

štere prej tó majo pravico živeti. - *Kraliči so včasik tó v skopci?*

Naga svadba. Na Francuškem so se na enom štrandi nagi zdavali. Sneja (43) je mejla na sebi samo ene bejle rokajce (nej rokavce!), pa bejli pajčolan (fátyol) na glavi. Mladoženec (41) pa samo eno raužo v vlasaj. Matičar, šteri je vküper davu, je samo svoj trak prejk po plečaj djau. Gostüvančage, blüzi 100 naturistov, - kak se šika -, so tó vsi nagi bili. - *Igrala pa je banda "Minclinge"? Ali pa "Balancoške"?*

Gromska strejla. Ta pa je don nej nutri v tau Sodomo pa Gomoro vdarila, liki nutri v cerkev v Nagyiváni pri Hortobágyi. Lepau so go dali popraviti, v četrtek so go blagoslovili, za en malo pa je grom nutri v boži ram zaküro. - *Svejt se nika nauro preobrača.*

Minister nigdar nej strejlo. Gda so nauvo-ga francuškoga sodačkoga ministra Charlesa Millona (49) novinarge pitali, zaka un nej būu sodak, je po pravici vó-pravo, ka zato, ka je nej būu za tau valon. - *Ministri so samo za tau valon, ka sodake na fronte pošilajo, šteri tam morejo méрати? Mladi podje! Gda do vas k sodakom zvali, povejte, ka vi nete šli, ka te vi bole sodački minister.*

Seks Parlament. Dobri ftiči (z dobrimi ftiči?) pa sedijo v paragvajskom parlamentu tó. Njina telefonska družba je vózakapčila vse telefonske linije v Izrael. Zato ka so njini poslanci naredili dosta dosta gezaru dolarov ceringe, ka so na seks telefone v Tel Avivi pogučavali s prsatimi deklami. - *Parlament = šteks pa seks?*

Fr.M.

TUBOLA, VENDEL IN SKOČIDED

Srebrni breg/Srebrni brejg, je naslov knjige, ki so jo napisali Feri Lainšček, Milivoj Miki Roš in Milan Vincetič, ilustriral Franc Mesarič, izdala pa Zveza Slovencev na Madžarskem. V knjigi je objavljenih 11 krajših proznih tekstov, ki govorijo o življenju ljudi ob meji, zlasti v Porabju in na Goričkem.

V kratki spremni besedi pod naslovom Okno v svet, je Marijana Sukić zapisala, kako upa, da bo v zbirki vsakdo našel svoje okno. Tako osnovnošolci kot starejši, ne glede na to, ali bivajo na tej ali na oni strani Srebrnega brega. Pomeni, ali na tej ali na oni strani meje.

Glede na vsebino in izjemno lepo grafično zunanjo in notranjo opremo, bo najnovejša knjiga Zveze Slovencev zagotovo pritegnila pozornost. Nenazadnje tudi zaradi njene izvirne posebnosti: vsi teksti so natisnjeni v slovenskem knjižnem jeziku in v narečju. Iz preprostega razloga, da bi jih razumeli tudi tisti v Porabju, katerim je knjižni jezik prezahteven, in oni, ki jim povzroča težave prekmursko narečje.

Knjigo so natisnili v 2 tisoč izvodih in bo del knjižnega daru za leto 1996.

eR

FERI LAINŠČEK
MILIVOJ MIKI ROŠ
MILAN VINCETIČ
ILLUSTRIRAL
FRANC MESARIČ

SREBRNI BREG SREBRNI BREG

VEŠKI DELAVCI NA G. SENIKI, ALI KA JE NAUVOGA NA ŠPICBREGI?

Pri nas se je 1990. leta dosta vse spremenilo. Dosta takšoga smo zadobili, kome smo sploj radi, liki - kak že tau šagau ma biti -

pan, Martin Ropoš pozna pregovor: "Pomagaj sam sebi pa ti Baug tu pomoje. Ka ti na tau povejš, Martin?"

pri mejni črti moramo čistiti. Na Seniki mammo s Slovenijo 8 kilometrov pa z Avstrijo tu 8 kilometrov pucati. Na to je ves dobila letos 1 milijon forintov. Tau delo smo zdaj tejm delavcom prejkдали. Etak oni nam v našom proračuni letos 1 milijon forintov prigruntajo. V takšom žmetnom cajti je tau nej malo delo."

Župan je pa po tejm takšo željo emo, da bi poglednila tč delavce na granici. Drugo nej bilau znak, hajde na Špicbreg.

nam, gda se eden slovenski auto približuje. Gda pridejo do nas, stanejo pa si malo prpovejdamo. Tak napravimo sledkar tu, gda si zgučavamo s sploj prijazno družino, z Mlinarovi. Gnes mi je že od drugin napamet prišlo 1990. leto.

Če bi takšo, povejmo, pred 10. lejtami napravili, bi se vauze nej rejšili. Zdaj je pa postanilo vse človeško, če je rejsan tu pa tam dosta žmetnejše. Mlinarovi, leko povejmo, na meji majo svoj lejpi ram. Etak smo pa nej bili prisiljeni

Granico trbej vsakšo leto pokositi

lagovejši, slabši cajti so nas tu zaojdl. Med tem je morebiti najbolje slabo, da v rosagi dosta ljudi nejma dela, služa. Mislim hišega nejtrbej, zatok, ka živeti pa moremo. Našo pokrajino je ranč tak zaojdo tau, kak po rosagi vsepovsedik, če nej bola. Dobro vejmo, da so naši ljudje v Varaši meli delo, v varaški fabrikaj so delali, med sterimi tč najveške so dojavertivale. Etak si pa gnes sam sebi moreš pomagati. Vsakša ves ma samoupravo, stera je tu dužna iskati ljudam priliko za delo. Etak se je zgodilo na G. Seniki, da je samouprava natečaj (pályázat) napisala za pomauč tistim, steri že dugo nej majo dela. Na G. Seniki 30 takši ljudi majo. Samoupravavi se je natečaj pršiko, etak zdaj 6 mejsacov 3 ljudam leko delo dajo. Nekak bi pravo, ka je tau prauto 30 nika nej. Po mojem je pa tau tč velka pomauč, nej samo za tiste ljudi, steri nej majo dela, liki za ves tu. Tej ljudje 6 mejsacov dobijo redno plačo, 6 mejsacov delajo v vesi vse takšo, ka je potrebno, pa v vesi ne koštajo nika nej.

V ednoj vesi dosta, dosta dela geste. Jarke kositi, pucati, popravitli pa tak tadale. Leko povejmo edna takša ves kak G. Senik bi skauz leko telko takši delavcov mejla, pa bi nej više bilau.

Mislim na G. Seniki žu-

"Gnesden je pri vsakšom deli tak. Če gledaš na samouprave, rejsan so same. Mesto nas nišče nika ne napravi. V velkoj steski smo, pa mislim, eške baidemo. Tau pa ne znamenuje, da bi se nej steli vsakši den vse bole vöskopati s toga."

Tak znam, da je v vesi edna najveška skrb, ka lüstvo nema dela.

"Dosta ljudi nejma dela. Vsakši takši je daubo podporo za brezposelne (munkanéküli segély) od rosaga, samo ka tau brz dojprteče. Po tistem samouprava plačuje, tau na G. Seniki gnes 30 geste. Tak sam čiu, da mo tau samo 2 leta leko plačivali. Ka po tistem baudje, tau ne znamo, samo se vipamo, ka se nika na baukše obrne. Najveška nevola je s tistimi, steri so že več kak 40, 50 lejt stari."

Znam, da je vaša samouprava natečaj napisala za veško delo pa st dobili pejnaze na tau. Ka znamenuje ta pomauč vesi, zviun toga ka 3 ljudam delo date na eden cajt?

"V ednoj vesi sploj dosta dela geste. Dosta vse so obredili. Zdaj so pa na meji. Znamo, da tiste vavnice, štere so na granici s Slovenijo, z Avstrijo, od vlade vsakšo leto dobijo pejnaze za tau, ka mejo čisto držijo. Tau telko znamenuje, ka par metrov

Vért Ludvig Lenaršič pa njegva žena

Do Drenini sva se z avtonom leko pelala, po tistem pa peški. Nej dugo, pa sva že čila žago, tapačo delati. Že sva vidla ljudi, steri so čistili mejo. Nej je lčko delo, zatok ka geste tam grmauvje pa lejs tu, steroga trbej žagati. Kositi trbej travo pa grmauvje, kosa se pa v vsakšoj minuti not vgej v kakšen pen, ka so ga lani ali predlani njali. Granica se suče tu pa tamta, gor pa doj, tak ka sam nej nevoškna moškomo, steri tau delajo.

Gda sam je pitala, če so zadovolni s tejm, ka so za en čas gratali veški delavci, vsi pravijo, da je dobro, ka leko delajo. Človek takšoga reda ne smej prbrčati kakšo delo de delo. Ka po 6 mejsacaj baudje, tau sami ne znajo, zatok ka so že nej 30 lejt stari.

Stojimo pri kamli, steri kaže, ka je na 3 metra od kamla že meja. Tam pa pela paut. Polonja pauti spadna k nam, polonja k Sloveniji. Kumaj tau pogled-

eden ali drugi prejk svoje meje staupti, če smo si steli zgučavati. Kak vértinja tu pravijo, tiste cajte so nej smeli na naš tau pogledniti, nej si zgučavati. Vért, Ludvig Lenaršič so sploj veseli za volo našoga srečanja. Sploj njim je lepo, da na gnes tuj mčr mammo, leko pridemo eden do drugoga, do rodbine. Vértinja pravijo, da na G. Seniki majo rodbino, samo ka se ona samo spomina na tau, da so njena babica gmeali od toga. Gda je ona mlada bila, so nej mogli do njij.

No, tak smo se zgučali, ka zdaj, ka smo se spoznali, po rednoj pauti, prejk mejnoga prehoda se gorpoiskemo pa mo si dosta, dosta prpovejdali. Tačas pa dobro zdravje, dober pauv njim želejmo. Od Ludviga smo zvedli, da so lovec, njim pa dobro srečo pri djanjani.

I. Barber

... DO MADŽARSKE

GÖNCZ SPET PREDSEDNIK R MADŽARSKE

19. junija je madžarska skupščina izvolila predsednika R Madžarske. Kandidata sta bila Árpád Göncz (kandidat vladne stranke) in Ferenc Mádli (opozicija). Za uspešen prvi krog je eden izmed dveh kandidatov potreboval dvotretjinsko večino. Volitev se je udeležilo 349 poslancev, neveljavnih glasovnic je bilo 14. Árpád Göncz je dobil 259 glasov (en glas več kot jih je potreboval za zmago). Za Ferenc Mádla je glasovalo 76 poslancev.

HORN SPREJEL PREDSTAVNIKE MANJŠIN

Predsednik madžarske vlade Gyula Horn je 21. junija sprejel predsednike 11-ih državnih manjšinskih samouprav. Na pogovoru so se med drugim dogovorili, da bo vsaka manjšina pripravila koncept o šolstvu in izobraževanju ter ga posredovala vladi.

MORAVSKE TOPLICE

Na tradicionalnem, XII. simpoziju panonskih pravnikov, ki je bil tokrat v Moravskih Toplicah v organizaciji Društva pravnikov Pomurja so kot glavno temo obravnavali varstvo okolja v kontekstu družbenih in institucionalnih sprememb v Avstriji, na Madžarskem in v Sloveniji.

Simpozija so se udeležili tudi visoki predstavniki pravosodja iz Avstrije, Madžarske in Slovenije. Zato ima ta oblika srečevanja pravnikov tudi pomembno sestavino izmenjave izkušenj v ožjem in širšem pomenu; o konkretnih temi, ki jo vsako leto obravnavajo, in tudi o drugih vprašanjih iz pravnega sistema v treh državah.

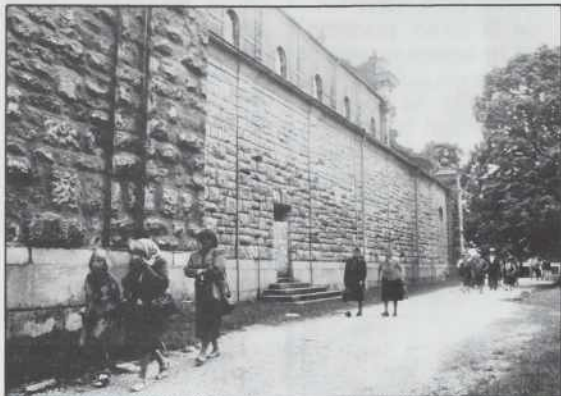
SEJEM V ÖRSEGU

Že tradicionalni Sejem v Örségu bo letos od 23. do 25. junija v naseljih pokrajine Örség. Program sejma je zelo pester, kajti zajema ob klasičnem sejmu precej razstav, posvetovanj, športnih prireditev.

VESTNIKOV CUG

OD SOBOTE DO NOVE GORICE

Radio je začno špilati. Poglednen na vöro. Šče tri je nej. Najrajši bi se obrnaua na drugo stran pa dale spala. Sama san si kriva. Če san že pravla, ka mo šla na cug, te moren gorstanoti.

Da smo se gor na Sveto goro pelali, te se je enin vrtelo, pa so se mogli malo okouli cerkve sprehoditi, ka so pozabili na ovinkasto cesto.

Da je bila vöra 3.45, te je na soboškoj železniškoj postaji cug zapopejvo. Na njon je bilo skoron 800 lidi. (Ene smo te šče na Štajeri pa tudi v Ljubljani gorvzeli.) Vestnikov cug se je naputo proti Novi Gorici. Tak kak skoron že tresti lejt, vsako leto se idnouk (lani celou dvakrat) Vestnikovi naročniki nekam odpelajo. Tak ka lekar več nega kraja v Sloveniji, ge je cug nej biu.

Te pa je kava zadišala. Eni so jo šli v bife iskat, drugi pa počakali, ka so njin jo do kupeja pripelali. Pa so vözeli doma spečene piceke, pa pečenko, šunko... Pa je čas hitreje mino. Po Ljubljani smo se

še malo v Jesenicaj stavili, te pa smo prejk Gorenjske na Primorsko vdarili. Po sedmih vöraj "zibanja" smo prišli v Novo Gorico.

Vo se siplemo. Nesreča nigdar ne počiva. Vej pa je nej bilou vekše nevole,

na meji, tak ka smo prejk ograje lejko Talijanom mahali.

Šče bole se je začalo lejvati. Najrajši bi na avtobusi ostali, pa smo že mogli doj. Vodič je pravo, ka mo šli gledat grobnico, v ker so francuški kralji pokopani. Pa tak je tudi bilou. Te smo se pa dale paščili, pa smo se v bregé pelali, tak ka se je enin vse vrtelo, pa straj ji je bilou. Prišli smo na Sveto goro, ge stoji znana romarska cerkev, štero so v 16. stoletji začali zidati. Enoj pastirici se je pokazala Marija pa njoj pravla, ka trbej na ton mesti postaviti božji (h)ram. Te so ga pa začali tudi zidati.

Škoda, ka je bilou tak oblačno, zatou smo nej meli lejpoga razgleda. Pa so nas zatau pa brz v avtobuse spravili. Te smo se pa šče malo po Italiji pelali.

samo ka je dež začo iti. Hitro smo se na avtobuse

V Dobrovi so eni vino kostavali, drugi pa so si dobre goriške črešnje kúpili.

seli pa proti Italiji gledali. Železniška postaja je ranč

pa tau brez pasošov, ka je paut do Goriških brd tak spelana. Naš cil je bila Dobrova. Da smo ta prišli, je enjalo z neba kapati pa smo bili šče bole veseli. Te smo si pa malo črešenj pojeli - ranč so meli svetek črešenj - pa šče malo primorskoga vina kouštali pa je biu svejt lepši.

Eni so bili že lačni, dapa Perle smo nej mogli vö-pistiti. Tou je včasih hotel biu, ka se je njemi pravlo Argonavti. Pa so zaver-tivali. Zdaj pa je tu Hitova igralnica, tudi hotel, pa ne ven šče ka. Tu si kruij služi

Gelo pa pilo se je v športni dvorani v Ajdovščini.

NAŠE PESMI (102)

NAŠA MUJCA

Naša mujca mlade mejla, včasi en'ga, včasi dva, včasi črne, včasi bejle, včasi lejpe pisane, včasi smo je doma pogeli, včasi smo je vkraj dali.

(Gorenji Sinik)

-mkm-

zdaj 1.500 lidi. Še pa odijo največ Talijani, skoron 2.000 na den, za konec kedna pa šče dvakrat več. Tu srečo iščejo, samo ka jo večina ne najde. (Sami so si krivi, zakoj pa jo v pejnazaj iščejo!)

dečki od ansambla Royal Flesh pa so pijačo odavali. Nekak je šlo, na konci so se fsi najeli. Šče za ples je tu ostalo neka časa.

Te smo pa že fejst zmantrani bili. Da so nas na cug nazaj prpelali, smo noge

Tan prouti sedmój vöri smo že vsi zmantrani bili, pa smo se paščili gor na cug, ka mo se domau pelali.

Zdaj pa gejst. Pou vöre smo se do Ajdovščine vözili. Tan v športni dvorani so nas že čakale stolice pa stauli, gesti je tudi bilou, samo kolnarge so se nindri zgibili. Tak pa smo mogli novinarji pa drugi s Podjetja za informiranje župe pa pečenke na stole nositi,

vöstegnili pa počivali. Eni so popejvali, drugi nazdravljali, trejči spali... Malo pred pou trejčo v noči smo v Soboto prišli. Te pa vsakši na svojo stran pa spat. Eni so že tou senjali, kama do šli drugo leto z Vestnikovin cugon.

S. Eöry

KAJ BEREMO?

Otroci šestega razreda so dobili za nalogo, da preberejo knjigo z naslovom Srebrno kolo. Zgodbice je tako predstavila Anastazija Bajzek.

KONJI PIJEJO VODO

Kovačeva domačija stoji na prijaznem, zelenem pobočju.

Tu živijo babica, ded, starši, Jožek in Marica. Jožek je enajstleten, Marica pa devetletna. Otrokata imata zelo rada konja.

Petek je dolgočasen dan, saj ni nobene naloge. Oče se je udobno namestil za mizo. Vsi so bili pri mizi. Oče je rekel: "Naročil sem traktor. Ima ga vsak močnejši kmet. Konja pa bosta

ostala. Vsaj za nekaj časa."

Čez dva tedna je Jožek našel časopis Vestnik. Nekje v sredini je bilo zapisano: "Par srednje težkih delavnih konj... Na griču 12."

Jožek je šel k očetu, potem pa pogledal Rjavo. Nekega dne je prišel z avtom možak, ki je hotel kupiti konje. Jožek je rekel možaku, da sta konja že prodana. Doma je molčal. Sele zvečer je povedal sestri. Enkrat, ko je družina že sedela za mizo, da bi kosila, je oče prišel jezen: "Tako, zdaj ko bi je bilo treba, je ni, nafte. Gotovo se bo zopet podražila." Jožek je rekel: "Ata, konja pa pijeta vodo."

Na to so se vsi nasmejnili. Ata pa je ob-

ljubil, da ne bo prodal konja.

KAKO JE ANA VALILA PIŠCANCE?

Bile so zimске počitnice. Francek je hodil v drugi razred. Odpotoval je s stricem v Ljubljano, kjer sta živeli teta in Ana. Francek ni poznal semaforja, zato je mislil, da je novoletna lučka. Ko so hoteli vstopiti v dvigalo, se je Francek prestrašil, ker je mislil, da je omara.

Čez nekaj tednov je prišla na vas k Franceku Ana. Popoldne sta mama in oče odšla na polje. Ana in Francek sta ostala doma. Ana je hotela valiti piščance, zato je sedla na jajca. Jajca so se zlomila, kavbojke pa so postale rumene.

IZLET

PRVI DAN

Prišel je konec šolskega leta in z njim tudi tisti čas, ko šolarji gredo na izlet.

Osnovnošolci od petega do osmega razreda smo se odločili, da bomo šli na izlet v Budimpešto in si ogledamo tudi okolico: Szentendre, Visegrád in Esztergom.

29. maja smo se napotili. V Monostru v pekarni smo dobili žemlje in smo nadaljevali pot. Ob enajsti uri smo prispeli v Budimpešto. Ogledali smo si budimski grad in Matjaževu cerkev, potem smo pa šli v živalski vrt. Videli smo različne živali in rastline, ampak nekateri prostori, ki so bili najbolj zanimivi, so bili zaprti. Od tukaj smo šli v Luna park in se veliko igrali. Fantje iz osmega razreda smo se najraje vozili z različnimi drvečimi vlaki. Ob petih smo se zbrali in se odpeljali v Szentendre, kjer smo imeli prenočišče. Ko smo ga našli in se namestili, smo dobili večerjo. Potem smo se pogovarjali, se veliko smejali, igrali, nekateri so se pa šli sprehajat.

DRUGI DAN V BUDIMPEŠTI

V lepem Szentendreu smo spali. V naši sobi nas je bilo sedem. Zjutraj ob osmih smo zajtrkovali. Potem smo se peljali z avtobusom v Budimpešto.

Bili smo v različnih muzejih. Dopoldan smo bili v Muzeju lepih umetnosti. Videli smo veliko slik italijanskih, španskih in francoskih slikarjev. V muzeju je še tudi dosti kipov, zelo lepi so bili.

Potem smo bili v Narodnem muzeju, kjer smo videli krono prvega madžarskega kralja. Do Planetarija smo potovali z metrojem. To je ena avla, kjer imajo predstave o zvezdah. Sredi dvorane je stroj, kateri pomaga projicirati. Žal, nismo prišli do Parlamenta.

Zvečer smo se vrnili v Szentendre. Večerja je bila ob osmih. Potem smo jedli sladoled in smo si ogledali ovinek Donave.

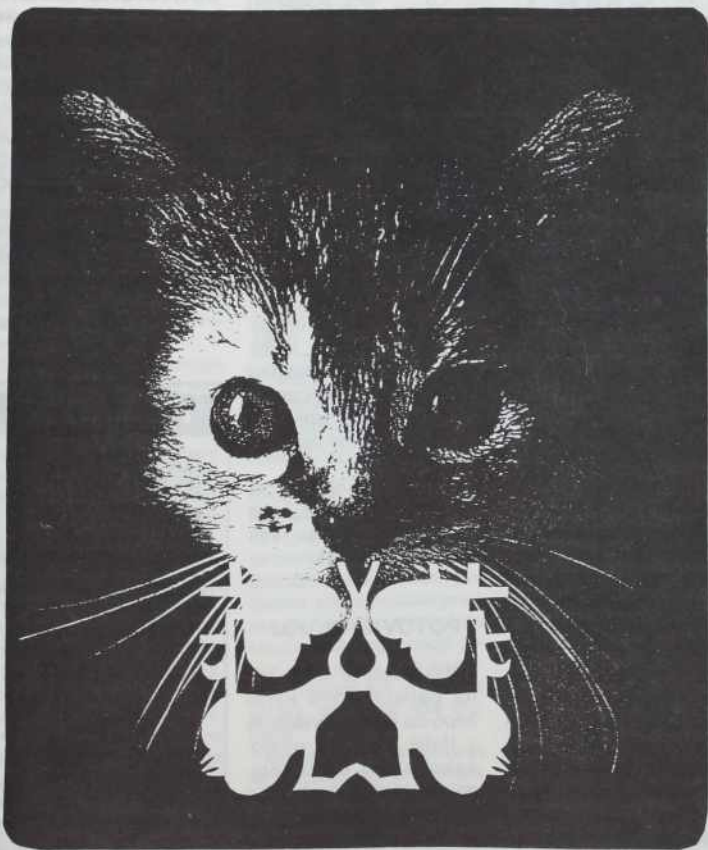
TRETJI DAN

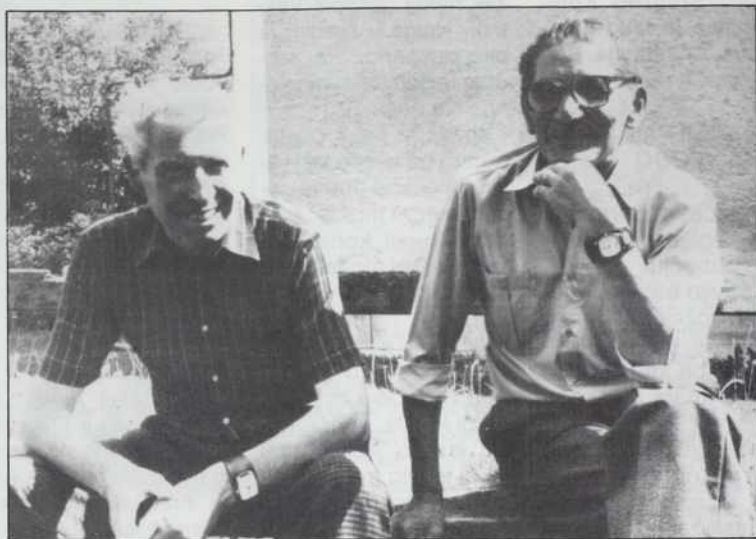
Tretji dan, ko smo končali z zajtrkom, smo šli v Visegrád. Tam smo si ogledali Matjaževu palačo. Potem smo pa šli v Esztergom. Občudovali smo baziliko in grad. Pod baziliko je zakladnica pa tudi grobnice.

Pred odhodom domov smo se sprehajali ob Donavi.

Zelo dobro smo se počutili in upamo, da bomo imeli še možnost - čeprav ne skupaj - preživeti tako lepe dneve.

R. Čizmaš, H. Škaper, T. Kozar

XXVI. TABOR SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV

Letos je v Šendvidi že šestdvajstokrat bio tabor slovenskih pevskih zborov. Pevski zbor Avgust Pavel z Gornjega Senika je štiridvajstokrat bio na tom velkom srečanju. Naj bi znali, kakšno veliko srečanje je tau, morem vam napisati, da se je letos srečalo 47 ženski, 82 moški, 73 mešani pa 9 zamejski zborov, vsevküper 211 zborov.

V soboto večer - že po navadi - so zamejski zbori meli svoj program. Naš zbor je že v Šendvidi tak kak doma. Poznajmo nas. Tau svedoči tau tü, ka gda smo na oder stanili, je publika že neprestanoma ploskala. Lejpe porabske pesmi smo spejvali, ka se je njim sploj vidlo. Letos smo spejvali med drugimi pesmi "Mravlo" tü. Mravlo je pa za mešani zbor priredil Radovan Gobec, steri je na žalost v tauj leti mrau. Gospod Gobec je dosta napravo za porabske Slovence, za naš zbor. Dober prijatelj je bio zbori. Etak je pa nej samo Sloveniji velka zgüba njegva smrt, liki nam tüdi. S poštenjom se spominamo na njega.

Tau tü morem napisati, da bi naš zbor nej mogo tak dugo lejto odti v Šendvid, če bi nej dobili pomauc od Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Zbor na gnes dosta mladi članov ma. Tau je sploj razveseljivo. Leko se vüpamo, da mo mogoči eške dugo, dugo lejto popejvati. Slovenci tak držimo, ka dočas popejvamo, tačas živemo.

Na slednja pa lepa hvala Zvezi Slovencev na Madžarskem. Brez nji bi na gnes nej mogli zadobiti takše dožitvetje, nej gvüšno, ka bi v Porabji dale leko živela slovenska pesem.

I. Barber

NIKA ZA SMEJ

A B C

Naša Giza je etognauk etak prajla svojimi dragomi Antoni: "Anton! Ge pa vejn šteti iz tvoji očaj."

Anton pa etak: "No, pa če rejsan vejš, ka si pa te vöprštejla?"

"Tak vidim, ka me škeš za ženo vzeti," pravi Giza.

Anton pa etak: "Giza! Ali si se vujznila, ali si pa anal-fabetka."

MÜJA

Naš Laci pa Robi si propejdata. Laci etak pravi Robini: "Ge nikak ne razmejm, kak tau more biti, ka toga našoga Rudina nigdar ne šcipajo müje pa obadje. Vej pa furt na sonžetaj leži, sunce pa sije tak, ka se človek kumaj brani ice pa obadov.

Naš Robi pa etak: "Vejš, moj padaš, tau je tak, ka se naš Rudi že rano dobro napije, tačas ka je pijan, ne čuje, če ga kaj grzč. Po tistim se pa müje pa obadje iz njegve krvi zapojijo,

pa ga več ne morejo grizti."

KAMELA (TEVE)

Naš mali Šanji je etognauk domau iz šaule prišo pa začno svojo mater spitavati od tistoga, ka se je v šauli včijo. "Mama, tau istina, ka prej edna kamela (teve) deset dni trpi žejo, deset dni nika ne pidjč, pa itak živč?"

Mati pa: "Zakoj bi pa nej istina bila. Tak misliš, ka je vsakša stvar takša, kak tvoj oča?"

POTOVANJE, JOJ

Naš Karči je etognauk na panaufi edno karto kiipo do Benetk (Velence) v Italiji. Tam ga pitajo, zakoj samo edno kupi, zakoj nej dveje, če že dč v edno takšo lejpo mesto. Karči pa etak: "Ta karta baudje za mojo taščo (anyósnak). Včara je tak prajla, ka "Benetke videti

pa mrejtj." Človek takšo željo more spuniti."

MATI MORE VEDETI

Etognauk večer pri večerji se mala Mici not v mater vleče, po tistem pa očo k sebi stiskava. Mati, naša draga Anuška pa zdaj etak pita malo Micko: "Mici, povej tvojimi dragomi oči, čidna si ti?"

Mala Mici pa etak pravi materi: "Povej mama ti. Vej pa ti bole znaš, kak ge."

Irena Barber

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo
št. 415-715/93 mb z dne
3.11.1993 se časopis PORABJE
uvršča med proizvode, od
katerih se plačuje davek od
prometa proizvodov po 13 točki
tarife 3 zakona o prometnem
davku (Ur. list RS, št. 4/92).